

Abstrakt

Titel: Socialt arbete inom hälso-och sjukvården vid förvärvad hjärnskada: Patienters och närståendes erfarenheter och perspektiv på psykosocialt stöd

Monika Högsnes *, Katarina Grim, Camilla Udo, Evelina Landstedt, Alexandra Ullsten

Monika Högsnes^{1,3}; **Katarina Grim**¹; **Camilla Udo**²; **Evelina Landstedt**¹; **Alexandra Ullsten**^{3,4}

¹ Institutionen för Sociala och Psykologiska Studier, Karlstads Universitet, Karlstad, Sverige,

² Institutionen för Hälsa och Välfärd, Högskolan Dalarna, Falun, Sverige, ³ Centrum för Klinisk forskning, Region Värmland, Karlstad, Sverige, ⁴ Fakulteten för Medicin och Hälsa, Institutionen för Hälsovetenskaper, Örebro Universitet, Örebro, Sverige.

* Korresponderande författare: Monika Högsnes, epost: monika.hogsnes@regionvarmland.se

Bakgrund: Förvärvade hjärnskador har en omfattande påverkan på både den enskilda individen och deras familj, vilket gör psykosocialt stöd till en central komponent inom neurorehabilitering. En fördjupad förståelse av detta stöd är avgörande för att förbättra de insatser som tillhandahålls av hälso- och sjukvårdskuratorer.

Syfte: Denna studie syftade till att utforska erfarenheter hos personer med förvärvad hjärnskada och närstående avseende psykosocialt stöd, med särskilt fokus på det stöd som erbjuds av hälso-och sjukvårdskuratorer.

Metod: Totalt genomfördes 33 intervjuer, varav 23 med personer med förvärvad hjärnskada och 10 med närstående. Materialet analyserades med hjälp av kvalitativ innehållsanalys.

Resultat: Deltagare med förvärvad hjärnskada och närstående värdesatte det stöd som hälso- och sjukvårdskuratorer gav i relation till medicinska, emotionella, ekonomiska och sociala utmaningar. Betydelsen av informativt stöd—såsom förklaringar av det medicinska tillståndet och tillgängliga behandlingsalternativ—betonades, liksom det instrumentella stöd som underlättade för individer att orientera sig i komplexa välfärdssystem.

Diskussion/konklusion: Även om samtalsstöd och krishantering är centrala insatser bör det informativa och praktiska stöd som hälso- och sjukvårdskuratorer tillhandahåller inte betraktas som sekundärt. Behovet av stöd varierar avsevärt—både mellan individer och över tid—vilket understryker vikten av att anpassa insatserna till varje persons unika livssituation för att uppnå en verkligt personcentrerad vård.